

DORO

Královna heavy metalu DORO PESCH oslaví v příštím roce dvacet pět let působení na metalové scéně. Za svou kariéru si získala srdce tisícovek fanoušků a obrovský respekt ze strany svých kolegů v hudební branži včetně těch největších hudebních ikon. DORO je pro mě ztělesněním opravdové rockové hvězdy. Po všem, čeho dosáhla, zůstala stále stejně přirozená a skromná. Je pro mě vzorem a velkou kamarádkou. Sešly jsme se společně, abychom vás nechaly blíže nahlédnout do její minulosti i současnosti a pevně věřím, že pro vás bude následující rozhovor stejným zážitkem, jako byl pro mě.

Tvé poslední studiové album se jmenuje „Warrior Soul“. Dle recenzí a reakcí fanoušků se zdá, že je pravděpodobně jedním z nejúspěšnějších ve tvé sólové kariéře. Je něco, co bys na něm změnila?

Musím říct, že jsem opravdu šťastná. Nikdy jsme nehráli živě tak dlouhý setlist jako právě na turné k desce „Warrior Soul“, kde jsme společně s kapelou prožili spoustu nádherných chvil. Hráli jsme téměř celý rok 2006 v zemích jako Rusko, Španělsko, Německo, Anglie, ... V některých z nich se deska umístila na prvních příčkách několika hitparád a byla přijata fantasticky skoro na celém světě. Reakce fanoušků na album byly úžasné a četla jsem spoustu pozitivních recenzí. Jsem nadmíru spokojená, protože jsem až takový úspěch nečekala. Atmosférou mi album připomíná časy, kdy jsme nahrávali s WARLOCK „Triumph And Agony“. Na tuhle dobu vzpomínám asi nejraději. Mám skoro stejný pocit jako tehdy. Stejně jako „Triumph And Agony“, má pro mě i „Warrior Soul“ své specifické kouzlo. Neměnila bych vůbec nic. Jediná věc, která mě napadá je, že mi při nahrávání alba hodně chybí fanoušci. Miluji živá vystoupení, kde jsem s fanoušky v úzkém kontaktu. Je to nepopsatelný pocit, když zpívám a dostávám od nich zpětné reakce. Je to jiné než když nahráváš a jsi při tom sama. Všichni fanoušci jsou pro mě šestými členy kapely.

Zmínila jsi, že ti album „Warrior Soul“ hodně připomíná časy s WARLOCK, hlavně nahrávání „Triumph And Agony“, které je bezesporu nejúspěšnější a nejslavnější v celé tvé kariéře. Velká část věho současného publika tě začala nejvíce registrovat v době, kdy jsi vydala desku „Calling The Wild“ (rok 2000, pozn. autora). Myslíš, že se mladší publikum vrátí díky „Warrior Soul“ k deskám, které jsi nahrála s WARLOCK?

Tohle by bylo naprosto fantastické a myslím, že už se něco takového začalo dít. Na turné jsem mluvila s fanoušky ve věku čtrnácti-patnácti let. „Warrior Soul“ je první deska, kterou ode mě slyšeli. Vyptávali se na vše od mých začátků až po současnost. Hlavně chtěli doporučit z celé diskografie mé nejoblíbenější album. Vždy bez pochyb „Triumph And Agony“. Mám je ráda všechny, každé má své kouzlo, na každé mám krásné vzpomínky, ale „Triumph And Agony“ bude u mě vždy na prvním místě. Je skvělé mít v publiku tolik mladých lidí, kteří teprve začínají poslouchat metal a hledají svůj styl. „Warrior Soul Tour“ je vlastně první turné, kde jsem viděla tolik nových, mladých tvář. Jsem hodně ráda, že se naše publikum

rozrůstá a myslím, že v tomto směru pro nás bylo turné velmi důležité.

Nahrávání alba také přineslo další zajímavou zkušenost a spolupráci s lidmi ze Švýcarska, kde jsi dostala nabídku hrát ve filmu. Jaká je přesně tvá role a o čem celý film je?

Film se jmenuje „Anuk – Path Of The Warrior“. Já hraji jednu z hlavních ženských rolí, jsem lovkyně Myha. Celý film se odehrává v horách ve Švýcarsku a podílela se na něm spousta lidí ze všech možných zemí. Nemám na sobě žádný make up ani líčidla. Celé to má působit hodně přirozeně. Byla to hrozně zajímavá a inspirativní práce, při které jsem si užila spoustu legrace. Když jsme nahráli videoklip, rozhodla jsem se použít skladbu na své album a celé ho podle ní pojmenovat. Poznala jsem spoustu úžasných lidí. Pracovali ze srdce a s hodně velkým nasazením. Neprozradím úplně celý příběh, film se dostane do kin po celé Evropě zhruba v únoru 2007. Před pár týdny jsem byla na premiéře ve Švýcarsku, takže jsem měla příležitost vidět film poprvé a hodně se mi to líbilo. Doufám, že i fanoušci bu-

„Srdcem rockerka, duší bojovnice“

I když jsem natočila i anglickou verzi „With Love And Friendship“, rozhodla jsem se zařadit jí na desku v té německé. Má pro mě zvláštní význam a němčina je moje rodná řeč. Připadala mi v této verzi více procítěnější. Není to úplně nová skladba, měla jsem jí již delší dobu v šuplíku. Teď přišel ten správný okamžik dát jí na desku. Napsala jsem jí v době, když měl můj táta pohřeb. Bylo to ve stejný den jako jeho narozeniny. Najednou mi z ničeho nic začala v uších znít takhle krásná melodie, kterou jsem si ihned otextovala a věnovala jí svému otci. Někteří lidé si při jejím poslechu myslí, že je to klasická balada o lásce mezi ženou a mužem anebo o někom, kdo jí chtěl věnovat svému manželovi. Není to tak. S tátou jsme byli jako nejlepší přátelé. Proto je hodně těžké zpívat jí na živo. Pokaždé mám slzy v očích... Je hodně smutná, ale je pro něj napsaná z lásky a ze srdce.

Jedním z bonusů na „Warrior Soul“ je také hodně smutná a procítěná balada „1999“. Co tě inspirovalo k jejímu napsání?

Balada „1999“ má politický podtext. Jde o příběh mladého muže, který žil spokojeným životem. Odešel do války. Z té se už však nikdy nevrátil. Rok 1999 byl pro svět hodně zlomovým. Lidé žili relativně klidně a ještě se tolik neobávali terorismu jako po útocích v USA. Celý svět se změnil. V USA jsem nějakou dobu žila, měla jsem to tam hodně ráda. Člověk se tam cítil svobodný, mohl si dělat co chtěl a najednou je tam všechno úplně jiné. Musíš si dávat velký pozor a být hodně ostražitá. Nebezpečí tam číhá za každým rohem, ale to už je skoro všude stejné. Cestuji ze země do země a když se stane nějaká událost, v každé zemi je to reprodukováno trochu jinak. Kolikrát přemýšlím, co je pravda a co lež. Ta pravda bude pravděpodobně někde uprostřed. Pořád je v některých zvlášť post komunistických zemích cítit v těchto věcech jakási manipulace. Pokud se budeme bavit o metalové hudbě, situace se v posledních pěti-šesti letech výrazně zlepšila. To

duou spokojeni. Vzhledem k rozpočtu je to samozřejmě nesrovnatelné s hollywoodskými filmy. Myslím, že s tím, co měli k dispozici, naložili jak nejlépe uměli. Na druhou stranu to bylo hodně náročné. Přeci jen nejsem zvyklá denně spíhat po horách a byla tam tak strašná zima jakou jsem ve svém životě ještě necítila. Pořád tam hustě sněžilo a chvílemi to bylo hodně nebezpečné. Naštěstí jsem to já i všichni ostatní přežili. Dodalo mi to hodně pozitivní energie, jinak řečeno, dobila jsem si při tom baterky.

Která ze skladeb na nové desce je pro tebe nejvíce osobní a proč?

K jedné z nich mám velmi osobní vztah. Je to balada a jmenuje se „In Liebe Und Freundschaft“.